

- Vad gäller vilka befogenheter chefen för Europeiska unionens polisuppdrag hade att besluta om omplacering av personal och den utstationerande medlemsstatens roll i samband med omplacering av utstationerad personal, gör klaganden gällande att artikel 61 andra stycket i domstolens stadga har åsidosatts i den mån tribunalen inte följde avgörandet i det mål som domstolen hade återförvisat till den.
- Missuppfattning av bevisning.
- Åsidosättande av rätten till försvar och likabehandling, i den mån klaganden inte bereddes möjlighet att yttra sig över vissa handlingar och skriftliga yttranden som rådet hade inkommit med under förfarandet vid tribunalen.
- Åsidosättande av artikel 134.1 i rättegångsreglerna i den mån det anges att klaganden ska bära kostnaderna i mål C-455/14 P, som klaganden vann.

⁽¹⁾ EUT L 322, 2009, s. 22.

Överklagande ingett den 26 juni 2018 av European Citizens' Initiative One of Us av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 23 april 2018 i mål T-561/14, European Citizens' Initiative One of Us m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-418/18 P)

(2018/C 341/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: European Citizens' Initiative One of Us (ombud: P. Diamond, Barrister, R. Kiska, Solicitor)

Övriga parter i målet: Republiken Polen, Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 23 april 2018 i mål nr T-561/14;
- ogiltigförklara det angripna meddelandet COM(2014) 355 slutlig av den 28 maj 2014;
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet och för förhandlingen i första instans.

Grunder och huvudargument

För det första har tribunalen gjort en felaktig tillämpning av artikel 117 FEU mot bakgrund av artikel 11.4 FEU, artikel 24 FEUF och förordning 211/2011⁽¹⁾; den skönsmässiga bedömning som kommissionen gör måste vara förenlig med de syften som finns beträffande europeiskt medborgarinitiativ. I tribunalens dom beaktas inte lagstiftarens avsikt med förordningen, vilken följaktligen blir en papperskonstruktion.

För det andra har tribunalen gjort fel när den inte fann att kommissionens meddelande COM (2014) 355 final⁽²⁾ inte anger dess juridiska och politiska slutsatser separat, vilket krävs enligt förordning (EU) nr 211/2011.

För det tredje har tribunalen inte gjort granskningen av kommissionens meddelande COM(2014) 355 final med den noggrannhet som förutsätts. Tribunalen har tillämpat ett kriterium som innebär en begränsad granskning, nämligen en prövning av huruvida det har förekommit något uppenbart fel.

För det fjärde, under alla omständigheter, om den av tribunalen tillämpade nivån för granskning innebär en korrekt rättslig prövning (vilket inte godtas), anför klagandena att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att kommissionens motivering i kommissionens meddelande COM (2014) 355 final uppfyller kravet på att inte innehålla något uppenbart fel. Kommissionen har bland annat inte tillämpat domen i mål C-34/10, *Oliver Brüstle mot Greenpeace e.V.*, på ett korrekt sätt och inte övervägt effekterna av systemet med tre "kontrollnivåer", som inte tillhandahåller några etiska garantier (och, faktiskt, tillhandahåller incitament för medlemsstaterna att försvaga sina egna etiska garantier för att få åtkomst till forskningsmedel). Kommissionen har vidare gjort uppenbart fel genom att ange att tillgång till abort är en internationell skyldighet som följer av åtgärdsprogrammet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling från 1994 och FN:s milleniumutvecklingsmål. Vidare har den gjort fel genom sitt ologiska påstående att finansiering av organisationer som främjar och praktiserar abort i utvecklingsländer skulle vara välgörande för mödravård, i stället för att öka anslagen för att höja de grovt underbemannade och bristfälliga hälso- och sjukvårdssystemen i dessa nationer.

För det femte har tribunalen kvalificerat det europeiska medborgarinitiativet på ett felaktigt sätt, nämligen som ett initiativ för att främja tre specifika lagförslag, i stället för ett initiativ för att skydda embryots värdighet. Tribunalen har således misslyckats med att på ett korrekt sätt hantera frågorna i detta mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet (EUT L 65, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen om det europeiska medborgarinitiativet "En av oss".

Överklagande ingett den 26 juni 2018 av Europeiska utrikestjänsten av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 13 april 2018 i mål T-119/17, Alba Aguilera mot utrikestjänsten

(Mål C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska utrikestjänsten (ombud: S. Marquardt och R. Spac, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hilaire, avocat, S. Moya Izquierdo, abogada)

Övriga parter i målet: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Cayette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ta upp överklagandet till prövning och bifalla detsamma,
- följaktligen upphäva tribunalens dom av den 13 april 2018 i mål T-119/17,
- bifalla utrikestjänstens yrkanden i första instans, och
- förplikta de övriga parterna i målet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Den första överklagandegrunden avser felaktig rättstillämpning i tribunalens tolkning av artikel 1 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna. Enligt tribunalen föreskriver den bestämmelsen en skyldighet att anta allmänna genomförandebestämmelser i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, som gäller bilaga X i tjänsteföreskrifterna i dess helhet, däribland artikel 10 i denna (punkterna 30 och 31 i den överklagade domen). Lagstiftaren har emellertid uttryckligen i bilaga X angett en skyldighet att anta allmänna genomförandebestämmelser endast i artikel 3. I andra bestämmelser, såsom artikel 2 andra stycket, artikel 5.2, artikel 8 första stycket, eller artiklarna 10 och 21, har lagstiftaren däremot endast föreskrivit "villkor" eller "tillämpningsföreskrifter" som antas av tillsättningsmyndigheten.